

Præstegaarde i Almindelighed, seer man, at det kommer op til over det Dobbelte af det, Classens Lønningsnorm angiver. Af saadanne Kald kunde jeg nævne flere, men jeg kan henvisse til Udvalgets Betænkning, hvor der findes flere Exempler derpaa. Med andre Kald er det Møbsatte Tilfældet. Der er i Udvalgets Betænkning nævnt et Kald, hvis Præstegaardsavling er sat til 1,100 Rb., medens den i Virkeligheden kun har givet 400 Rb.; altsaa er Kaldet 700 Rb. ringere, end det er ansat til. Man maa indbrømme, at dette for den Mand, der kommer i et saadant Kald uden at kende denne Omstændighed, kan berede en høist ubehagelig Stusselse og Forlegenhed, medens paa den anden Side den Mand, der kender Forholdene paa et givet Sted og veed, hvad han har at vogte sig for, og hvad der kan være at vinde, kan gjøre en ganske god Affaire ved at benytte Omstændighederne. Den høitærede Minister, der har fremlagt Lovudkastet, har fremsført to Grunde for den omtalte Nedsættelse med $\frac{1}{3}$. Den ene var den, at han i Beregningen af Præstegaardsavlingen var kommen til en for høi Ansættelse af Indtægten pr. Tønde Hartkorn, nemlig 80 Rb., medens han meente, at naar man vilde være billig, burde den ikke sættes høiere end til 65 Rb. Vil man nu anvende dette, saa vil man see, at den $\frac{1}{3}$ Nedsættelse og Tilslaget er en meget rundelig Erstatning for Forskjellen imellem 65 og 80 Rb. pr. Tønde Hartkorn. Jeg tager det første Kald, Gjentofte; det har 8 Tdr. 4 Skpr. Hartkorn, og den nævnte Forskjel vil altsaa være $8\frac{1}{2}$ Gange 15 Rb. eller et Hundrede og nogle og tyve Rigsdaler. Seer man hen til Tilskuddet dertil, da er det 440 Rb. For at komme op i den Klasse, hvis Norm er 1,800 Rb., behøves der kun et Tilskud af 100 Rb.; altsaa er det 340 Rb., der maa regnes som Vederlag for Forskjellen mellem høiere og lavere Hartkornspriser, medens Forskjellen i Virkeligheden kun er c. 127 Rb. Altsaa vil det sees, at Erstatningen i det Hele er omtrent 3 Gange saa høi. Den anden Grund, som den høitærede Minister anførte for denne Foranstaltning, var den, at der kunde gives Kald med en meget ringe Hjemmeindtægt, som behøvede et saa stort Tilskud, at det vilde,

naar det fik Tilskuddet, være helbigere stillet end et Kald, der havde en stor Hjemmeindtægt og som behøvede et ringere Tilskud. Han anførte som et Exempel et Kald, der havde en Hjemmeindtægt af 200 Rb. og skulde have et Tilskud af 800 Rb., og dernæst et Kald med en Hjemmeindtægt af 800 Rb., der skulde have 200 Rb. Tilskud. Hvad det første Exempel angaaer, har jeg forgjæves i hele Fortegnelsen over Kaldene søgt Exempel paa Kald, der havde en saa lav Hjemmeindtægt, saa at dette Exempel vel neppe kan anses for at være saa ganske helbigt valgt. Hvad det andet Exempel angaaer, kan den anførte Indtægt dog neppe skjønnes at være en saa meget uheldig, om den ogsaa kommer ind i Fiirskillingen, naar disse flyde saa rigeligt, at de blive til 800 Rb. om Aaret. Jeg troer, at det vilde være helbigt, paa en anden Maade at afhjælpe denne Ulempe. Jeg troer, at det vilde være bedre at give Classerne selv en høiere Sats og saa undgaae denne Beregning. Et andet Princip, som gaaer igjennem Loven, ere vi heller ikke istand til at forsones os med, og det er Grundlaget for Classificationen. Til Grund derfor har Ministeriet lagt den Totalindtægt, som har vist sig at fremkomme for hvert Kald gjennemsnitsviis i endeel Aar, idet at de Kald, der have den høieste Indtægt, ere, som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, bleve satte i de høieste Classer og omvendt. Jeg er med den ærede Ordfører aldeles enig i, at der bør søges et andet Princip for Classificationen, og navnlig, som han nævnte, at Embedernes Omfang og Besvær bør lægges til Grund, og jeg kan saameget mindre forsones mig med det Princip, her er lagt til Grund, fordi det hviler paa en Basis, der for Fremtiden vil bortfalde, idet den vigtigste Factor for denne Sum, der nu udgjør Totalsummen, er Tienden og i Forbindelse dermed Præstegaardens Avling, hvilket man vil see ved at sammenligne to Rubriker af Classificationen af Kaldene Pag. 4 o. s. v., hvor Kaldenes Indtægter staae opførte med og uden Tiende; men da Loven for Fremtiden fjerner Tienden fra hvert Kald og indbrager den samlet under det særlige Fond, forstaaer jeg ikke, hvad der skulde være Anledning til, alligevel at beholde den som Basis for Ind-